

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

5. De iucunditate religiosæ vocationis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

V. De Iucunditate religioſe vocationis.

I. **D**Eus vocando te ad talem Religionis paradifum, dignatus te aſciscere in conſortium ſummae tranquillitatis, iucunditatis, ac lætitiæ, qualis in hoc exilio haberi poteſt, in timorum amicorum & dilectiſſimorum filiorum ſuorum; quam percipiunt ex certa ſpe plenariæ remiſſionis omnium peccatorum in ſæculari vita admiſſorum per ingreſſum in religionem & votorum emiſſionem; ex teſtimonio conſcientiæ nullius grauioris culpe ſibi conſciæ; ex carentiâ omnium ſollicitudinum; ex ſuaui directione Superiorum; ex plena reſignatione ſui in manus diuinæ providentiæ; ex centuplo conſolationum, quas ſubinde feruentibus ſeruis ſuis communicare ſolet diuina Bonitas.

Quam longè hæc mentis ſerenitas excedit omnes mundi delicias! quanti ergò meritò hæc æſtimanda, quam feruenter quærenda, quam ſollicitè conſeruanda per frequentationem aſtutum Humilitatis, Gratiitudinis, amoris, per ſtrenuam cooperationem in continuo ſtudio eximiæ perfectionis?

nis? Gratitude, zelus cooperandi gratia vocationis.

II. In hora mortis per eandem vocationis gratiam offert tibi solidissimū solatium feruidis religiosis impertiri consuetum, quod percipiunt, 1. ex certa spe non solum certò euolandi aliquando ad cœlum, sed etiam euadendi, vel omninò, vel saltem breui purgatorium, ob prædicta priuilegia, & Christi promissa; ob tot annorum pœnitentiâ expiata peccata, & tanta, cum diuinâ gratiâ, accumulata merita; ob communicationem totius ordinis satisfactionum, & ob bonorum operum; ob preces & suffragia Fratrum.

2. Ex peculiari assistentiâ Matris misericordiæ, quam in hora mortis experiantur illi, quicumque illam deuotè colere, studioseque æmulari in vita conantur. 3. Ex peculiari confidentiâ erga infinitam Dei bonitatem, & plusquàm paternam ac maternam sollicitudinem erga eos, qui se illi totos in vita consecrarunt.

Quàm felix is tunc erit, qui cum D. Paulo dicere poterit: *Bonum certamen certavi, cursum consummavi, fidem seruavi. In reliquo reposita est mihi corona iustitiæ, quam reddet mihi Dominus in illa die*

2. Tim. 4.

Z

die

Psal. 118. die iustus iudex. Et cum Dauide: Tuus

Psal. 30. sum ego, saluum me fac. In te, Domine, speraui, non confundar in aeternum? Talis esse poteris, si humili, grato, constantique animo Deo iuxta gratiam vocationis, usque ad mortem seruire studueris. Gratitude, constantia in seruire proficiendi.

III. Post hanc vitam, adminiculo huius gratiae vocationis, paratus est tibi communicare ineffabile gaudium, peculiaribus amicis suis repositum, quod aeternum percipient, 1. Ex fruitione amplioris gloriae essentialis meritis singulorum proportionatae. 2. Ex adeptione maioris gloriae accidentalis animae & corporis, non raro etiam aureolarum, vel Virginum, vel Martyrum, vel Doctorum, vel aliquo saltem modo horum omnium ob tot heroicas mundi, diaboli, sui ipsorum victorias, ob tot sublimes praecipuarum virtutum actus frequentatos. 3. Ex participatione peculiaris gaudij ex consortio tot sociorum corpore & animo beatorum, maximeque tot operum conuerforum, vel in via perfectionis promotorum in ipsos redundantis. Horum omnium bonorum & gaudiorum bonus est gratia vocationis, quam tunc pri-

ptimum dignè estimare poteris, quando his perfrueris. Affectus iisdem renouandi.

*De beneficio peculiaris Dei assistentia, VI.
& finalis perseuerantia.*

I. **R**euoca in memoriam præcipua peculiaris diuinæ prouidentia & amoris indicia, tibi à puero vsque ad electum, arreptumq; certum hunc religiosum, aut pium statum exhibita, considerando, à quot, quantisque corporis, animæ, & fortunæ malis; à quot vitæ & salutis periculis te, præ tot alijs cœuis tuis, Deus præseruârit, aut liberarit; non permittendo te nasci parentibus infamibus, non mancum, non hæreditarijs morbis infectum, nõ seduci in tenera ætate, non inquinari grauioribus flagitijs. E contra quot naturæ & gratiæ donis te peculiariter dotârit, largiendo tibi firmam corporis valetudinem, ac decentem formam, commodam complexionem, diuino seruitio aptam, ingenium docile, ingenuam indolem, propensionem ad omnem honestatem: curando te honestè educari, disciplinis erudiri, pietate simul imbui: tam suauiter, & ef-